

اعلامیه مطبوعاتی

«سازمان ملل» طاغوت معاصر است و مؤمنان باید به آن کافر شوند!

ذبیح‌الله مجاهد سخنگوی امارت اسلامی افغانستان، پیرامون هفتاد و هفتمین سالگرد عضویت افغانستان در سازمان ملل به طالع نیوز گفت: "امارت اسلامی افغانستان هنوز به رسمیت شناخته نشده است؛ بنابر این ما هیچ تعهدی در قبال قوانین آن‌ها نداریم، و زمانی که به رسمیت شناخته شدیم، با تمام قوانین و نورم‌هایی که در تضاد با شریعت اسلامی نباشد متعهد خواهیم بود." وی همچنان خواستار حضور نماینده‌ی امارت اسلامی در سازمان ملل شد، و گفت: "ما باید مانند سایر کشورها [در سازمان ملل] عضویت داشته باشیم، و حق مردم افغانستان در این سازمان داده شود، و به آن‌ها کرسی سپرده شود، مقام و موقفی که وجود دارد باید به آن‌ها واگذار گردد."

در این رابطه دفتر مطبوعاتی حزب التحرير ولایه - افغانستان به عنوان تذکر و نصیحت برای امارت اسلامی افغانستان، نکات ذیل را واضح می‌سازد:

۰۱. سازمان ملل از نظر تاریخی جانشین کشورهای مسیحی-اروپایی است که در برابر جهاد و فتوحات خلافت عثمانی باهم متحد شدند، و در نهایت با اتحاد خود خلافت اسلامی را سقوط دادند، و سرزمین‌های اسلامی را در میان شان تقسیم کردند.

۰۲. سازمان ملل از آغاز تأسیس تاکنون برای جلوگیری از ایجاد دولت اسلامی (خلافت) در سرزمین‌های اسلامی و تنظیم منافع کشورهای استعمارگر، در سرزمین‌های اسلامی تلاش کرده است.

۰۳. تمام قوانین، کنوانسیون‌ها و قطعنامه‌های سازمان ملل توسط قدرت‌های بزرگ استعماری به رهبری امریکا به وجود آمده است، که از الف تا یا، همه کفری و طاغوتی می‌باشند، که نه تنها علیه اسلام و مسلمانان، بلکه بر ضد تمام بشریت و خلاف فطرت هستند.

۰۴. مشارکت رژیم‌های جبریه‌ای حاکم در سرزمین‌های اسلامی در سازمان ملل و نمایندگی آن‌ها در این نهاد تاکنون هیچ شری را که از سوی کفار و استعمارگران بر بالای اسلام و مسلمانان وارد شده دفع نکرده است. زیرا شرکای اصلی این سازمان کشورهای عضو دایم شورای امنیت - که همه دولت‌های اشغالگر و استعمارگر- هستند؛ اما سایر دولت‌ها به سان شاهدان ناحق بر بی‌عدالتی، اشغال و استعمار در سازمان ملل حضور دارند. در این رابطه بحران کنونی فلسطین، و نیز در گذشته اشغال افغانستان و عراق برجسته‌ترین مثال‌های آن است.

۰۵. ما و شما و تمام مسلمانان، باید باور داشته باشیم که اسلام دین کامل برای زندگی بشر است؛ از بستر ازدواج گرفته تا روابط بین‌الملل و برای تمام واقعیت‌ها احکام شرعی و راه حل‌ها دارد. پس باید بر اساس این قاعده‌ی فکری؛ «هر آن حکمی که موافق و یا مخالف اسلام باشد، اما از اسلام نباشد، برای امت اسلامی مردود است»، عمل و سیاست نمائیم. زیرا تمامی نظام‌های جبریه عصر مفکوره‌ها، قوانین و قطعنامه‌های کفری را با همین استدلال پذیرفته‌اند که می‌گویند: «ما آنچه را که با اسلام در تضاد نباشد قبول داریم» در حالی که نظم بین‌المللی فعلی، سازمان ملل و نهادهای بین‌المللی، همه‌ی این‌ها خلاف اسلام، مسلمانان و طاغوت هستند. پس امارت اسلامی نباید به دلیل بیست سال قربانی و جهاد، در جمع نظام‌های جبریه قرار گیرد؛ بلکه باید برای آغاز نظام اسلامی جهانی به هسته‌ی اول آن تبدیل شود.

بنأ هر دولتی که بخواهد اسلامی باشد، باید نظم بین‌المللی کنونی را از اساس مردود بشمارد، و به سازمان ملل و دیگر نهادهای کفری بین‌المللی نه بگوید، و توسط سیاست خارجی اسلام (دعوت و جهاد) تمام سرزمین‌های اسلامی را از شر نظام‌های جبریه آزاد و با نظام اسلامی یکجا سازد، تا این که نظم بین‌المللی کنونی که نه تنها اسلام و مسلمانان، بلکه تمام بشریت و فطرت بشری را در روی زمین با تهدید مواجه ساخته از بین برود، و در عوض نظم جدید بین‌المللی مبتنی بر ارزش‌های والای اسلام به میان آید.

﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [البقرة: ۲۵۶]

ترجمه: بدون شک هدایت از گمراهی مشخص گردیده است، پس کسی که بر طاغوت کافر شود و به الله سبحانه و تعالی ایمان آورد، وی بر ریسمان محکم‌تر از همه چنگ زده است، که هرگز نمی‌سگلد؛ و الله سبحانه و تعالی شنوا و دانا است.

دفتر مطبوعاتی حزب التحرير-ولایه افغانستان